

Van Winkel Leonardus

Eretkens

Geen gevonden

Levensloop

Leo werd geboren op 14 juli 1890 in Heks. Zijn ouders waren Gerard Van Winkel en Virginie Longueville. Hij werd tot priester gewijd op 13 april 1914 in Luik. Zijn vader, Gerard, was onderwijzer en gemeentesecretaris in Heks. Hij is op 23 juni 1964 in Hasselt gestorven op 73-jarige leeftijd.

IS NAAR ZIJN EEUWIGE THUIS GEGAAN
Zeereerwaarde Heer Kanunnik

**Leonardus-Joannes- Josephus
VAN WINKEL**

geboren te Heks, 14 juli 1890
Priester gewijd te Luik, 13 april 1914.
Rector van het Werk van Onze Lieve Vrouw
van Banneux, voor het Nederlands taalgebied,
Ere-godsdiensleraar

Vrijwilliger-oorlogsaalmoezenier 1914-1918
Ridder in de Leopoldsorde en houder van
talrijke burgerlijke en militaire eretekens.
Godvruchtig in de Heer overleden te Hasselt,
23 juni 1964, gesterkt door de genade-
middelen van onze Moeder de Heilige Kerk.

—
WEENT NIET !

Weent niet als zij die alle hoop begeven,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij gelukkig bij de Heer ;
Ze rusten en genieten 't eeuwig leven.

Weent niet, maar laat ons nu godvruchtig
knielen,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij gelukkig bij de Heer ;
Dankt Jezus voor hun vrijgekochte zielen.

Weent niet al is uw droefheid nog zo groot,
Want ons beminden zien wij eenmaal weer ;
Ze rusten blij gelukkig bij de Heer ;
Dankt Jezus want Hij overwon de dood.

L.O.D. LAVKI.

„Aller smarten delen... immer zegenen en
troosten ! Dat is het leven van een priester van
Jezus Kristus”

(Orion)
„Gij weet zelf, broeders, dat ons optreden
onder U niet vergeefs geweest is ; onze predi-
king vond haar oorsprong niet in waandenk-
beelden of minder goede bedoelingen en ging
niet gepaard met misleiding. Waar God ons
waardig keurde dat het Evangelie ons werd
toevertrouwd, daar spraken wij niet om
mensen te behagen. Wij wilden alleen Hem
behagen die onze harten keurt. Nooit hebben
wij ons bezondigd aan vleierij, gij weet het,
noch aan verkapte hebzucht. God is onze
getuige.”

(Paulus, I Thess. 2, 1-5)
„Ik vergeef allen die mij misdeden en vraag
allen vergiffenis aan wie ik misdeed. Ik vraag
nu geen recht meer, alleen nog Gods barm-
hartigheid. Ik geloof in het eeuwig Leven.
Broeders en zusters, ditzelfde Geloof zij uw
troost.”

(Orion)
Onze Lieve Vrouw van Banneux,
wees mijn toevlucht

—
De familie van de overledene
dankt U voor uw blijken van
deelname en gebeden.

—
Drukkertj George Michiels, N. V., Tongeren

Militair overzicht

Op 4 augustus 1914 hebben Leo en zijn broer Ludovic als vrijwilligers hun diensten aangeboden aan het Rode Kruis in Hasselt. Omdat men niet wist wat met hen aan te vangen, werden ze geweigerd. Op goed geluk zijn ze dan vertrokken naar Dendermonde en vervolgens naar Antwerpen. Ze werden echter van het kastje naar de muur gestuurd en kwamen uiteindelijk terug in Hasselt terecht waar ze werden ingelijfd.

Leo heeft dienst gedaan als krijgsaalmoezenier bij de 3de Legerdivisie, 15de Artillerie (bommenwerpers). Op zaterdag 23 november 1918 om 18u30 is hij als eerste soldaat, in officierstenue, terug aangekomen in Heks. Hij was in één rit van Gent naar Heks gefietst. Leo bracht het blijde nieuws dat er volgens hem geen enkele soldaat uit Heks was gesneuveld.